

Krootuse Kooli Kuller

Detsember
2022
NR 71

Armas lehelugeja

Selle lehenumbri tublid tegijad – 7. klass peaaegu täies koosseisus

Sa saad üle hulga aja tutvuda järjekordse lehenumbriaga. Seekordne Krootuse Kooli Kuller sisaldab suurel määral persoonilugusid, mille autoriteks on 7. klassi õpilased. Luubi alla on võetud uued õpetajad eelmisest ja sellest õppeaastast, aga ka 1. klassi jutsud. Tutvust on värskenдатud juba vanade olijatega.

Seekordses lehes ei kajasta me kõiki poole aasta jooksul toimunud sündmusi, vaid kirjutame enamasti neist, mis pärast esimest koolivaheaega on toimunud. Kui keegi lugejaist tahab pilku heita ka aasta alguse sündmustele, siis soovitame vaadata kooli koduleheküljel toimunud sündmuste rubriiki. Seal võid leida ka hulgaliselt fotosid.

Siit aga ka edaspidiseks väike soovitus või palve kõigile lugejaile: kui olete midagi põnevat oma klassiga korraldanud, teil on mõni hea mõte või lahendamist vajav probleem, siis pange oma mõtted kirja või pöörduge Kulleri toimetuse poole (7. klass või õpetaja Aime Sabre). Oodatud on ka toredad fotod.

Rahulikku jõuluaega ja sündmusterohket uut aastat!

KKK toimetus

Uued õpetajad

Küsimusi koostasid Laura Almere ja Jessica - Marleen Sabre, kirjavahetust pidas Laura

Õp Piret, millises klassis on inglise keelt kõige lihtsam läbi viia?

Ma ei oska ega tahagi klasside osas pingerida koostada. Igas klassis on omad rõõmud ja mured. Minu õnneks on rõõme ikka palju rohkem. Ega tundide läbiviimine ei peagi ju lihtne olema. Põnev võiks olla ja nalja võiks saada ja inglise keel tuleb ka selgeks saada. Õnneks on põnev ja vahel naljakas igas klassis. Õppimise osas oleneb juba palju õpilastest ka. Rõõmu teeb see, et suurem osa õpilasi ikka õpib ka.

Kirjeldage oma klassi viie lausega.

Praegune 7. klass on väga huvitav klass. Äärmiselt nutikad ja laia silmaringiga õpilased. Igaühel on oma arvamus ja see on väga tore, vahel ka paras väljakutse. Natukene rohkem võiks olla teineteisega arvestamist ja natukene vähem isekust. Tohtu potentsiaaliga klass.

Mida sa teed olukordades, kus sa ei tea mõnda inglisekeelset sõna?

Kui mõni inglisekeelne sõna ei tule meelde, siis vaatan järele. Vahel ei tule mõni eestikeel-

ne sõna ka meelde. Kõiki maailmas olemasolevaid sõnu ma kindlasti ei tea, aga tean, kuidas otsida :-).

Õp Krista, kust te võtate ideid projektide jaoks?

Kust võtan ideid? Eks aastate jooksul on neid kogutud mitmelt poolt. Mõned on enda läbi katsetatud tööd. Hästi inspireeriv on loodus, erinevad aastaajad. Väga meeldib see, kui mõne töö käigus õpilastel hoopis uus mõte tekib. Tänapäeval leiab muidugi hästi palju ideid interneti avarustest. Tegelikult tuleb lihtsalt lahtiste silmadega ringi käia!

Mis teid õpetajatöös kõige rohkem rõõmustab, mis kurvastab? Mis kurvastab?

Rõõmu teeb see, kui näed, et proovitakse leida uusi lahendusi, katsetada erinevaid tehnikaid. Kunstis on võimalik ennast väga erinevalt väljendada. Siin ei ole õigeid või valesid vastuseid. Meeldib, kui on julgust proovida. Üsna tihti kuuleb küsimust, et õpetaja, kas nii võib? Seda ei oleks kunstitunnis vaja. Küll on aga minu jaoks oluline, et töö oleks teostatud korrektselt ja

puhtalt. Isegi kui võib-olla mõte või idee ei ole alati kõige parem, siis lohakat tööd ei tahaks näha.

Kurb on see kui näed, et tööd tehakse ainult selleks, et "peab". Või kui visatakse midagi lohakalt paberile ja siis öeldakse, et just nii ma tahtsingi teha. Et nii ongi juba ilus. Kui näen, et üldse ei ole vaeva nähtud ja pingutatud. Kui tehakse täpselt nii palju kui "vaja", et hinne kätte saada. Kurvastab ka see, et mõnda õpilast tuleb tunnist tundi korrale kutsuda, et peab kõva häält tegema ja olema kuri, et mõnda last tööle saada. Mõned aastad tagasi sellist asja ei olnud. Kõigile meeldis kunsti teha.

Miks teile meeldib olla kunstiopetaja?

Miks mulle meeldib olla kunstiopetaja? Olen kunstiga tegelema vist terve oma elu. Põhikooli ajal käisin Tartusse Lastekunstikooli, selleks tuli mitu korda nädalas bussi ja rongiga peale kooli linna sõita. Kui ei oleks meeldinud, siis poleks ju käinud. Siis õppisin Tartu Kunstikoolis kunstnik-dekoraatoriks ja peale selle kooli lõpetamist sain Tallinnas kõrgkoolist joonistamise, joonestamise ja tööõpetuse õpetaja diplomi. Hetkel tegelemine ise kõige rohkem keraamika valmistamisega. Töö koolis on ju tore, kui on neid, kes ka tahavad enda ümber ilu luua ja ennast arendada. Ja õpetan ikka seda ainet, mis endale on kõige südamelähedasem ja mida oskan ise kõige paremini.

Õp Tuulike, kuidas sai Teist meie kooli õpetaja?

Minust sai Krootuse kooli õpetaja kõrgete kütusehindade tõttu. Töötasin enne seda 12 aastat Võrumaal Osulas. Kuna minu kodu on Valgjärve ja Saverna vahel, hoidsin ikka silma peal ümberkaudsete koolide tööpakkumistel.

Kirjeldage oma klassi kolme lausega.

Minu klassis on kaheksa väga põnevat ja vahvat isiksust. Minu klass pakub mulle piisavat väljakutset. Minu klassis on mitu väga head joonistajat, mitu head näitlejat, mitu head sportlast...

Kust tekivad ideed näiteringi kavade jaoks?

Kõige enam vist ikka näiteringis osalevate inimeste järgi. Ja vastvalt vajadusele. Näiteks, kooli aastapäevaks oli vaja lugu, kus eriti ei räägita, tooks vilistlastele meelde kooliaega ja lavale toomiseks oli vaid üks nädal. Jõulunäidendi idee oli pärit küll näidendi-kogumikust, kuid mõte oli lavastusse haarata kogu kool. Kõige toredam oleks muidugi noortega ise leiutada midagi, mis neid kõnetab ja mida saaks publikule mängida rohkem kui üks kord.

Õp Vadim, miks Te tulite Krootuse kooli õpetajaks?

Olen õppinud Tartu Ülikoolis Jüri Lotmani juures vene filoloogiks, tegelesin kirjandusteadusega. Pärast ülikooli lõpetamist töötasin Tartu 3. Keskkoolis (praegune Raatuse Põhikool) vene keele õpetajana 10 aastat. 30 aastat olen töötanud eesti hariduses juhina, mul on isegi Võru maakonna parima riigiametniku tiitel 2009. aastast.

Sel aastal mõtlesin, et mul on veel vara koduseks jääda ja ehk saab veel kusagil milleski kasulik olla. Mul vedas, et nägin meie kooli kuulutust vene keele õpetaja konkursi kohta.

Ma ei ole kordagi kahetsenud, et olen siin - mulle väga meeldivad meie kooli õpilased ja kolleegid. Kooli teevad inimesed, kes koos õpivad ja töötavad. Meil on väga tore ja hea kool.

Kumba ainet meeldib Teile rohkem anda, kas vene keelt või informaatikat? Mis paelub teid informaatika juures?

Mulle meeldivad mõlemad. Mulle üldse väga meeldib loogika, struktuurid, kataloogid, märgid, tähed.

Meeldib, kuidas üksikutest märkidest sünnib sõna, mõte, tekst või kunsteitos.

Sisuliselt on informaatika tehiskeel, mis töötab sama loogika järgi nagu inimkeeled.

Pole midagi põnevamat kui õppida uutest märkidest aru saama ja luua neist oma tekstid (skriptid, programmid), mis teevad teiste inimeste elu paremaks.

Mulle meeldib edasi anda keelte loogikat ja ma naudin kui õpilased saavad sellest aru ja saavad iseseisvalt luua uued tekstid erinevates keeltes (võõrkeeles ja digikeeles).

Mis on Teie lemmik jõulutoit?

Mul on jõulutoitude osas traditsiooniline maitse - meeldib väga seapraad hapukapsaga ja ahjukartulitega, krõmpsud verivorstid pohlamoosiga ja ämma tehtud kõrvitsasalat. Sült mädarõikaga või sinepiga ka.

Kas autosõit kuulub teie hobide hulka?

Kuni 35. eluaastani ei sõitnud ma autoga üldse! Mul oli seisukoht, et linnas elades on auto üleliigne, saab ju jalgsi igale poole - eriti Tartus. Ja kui on vaja kaugemale jõuda, siis bussiliiklus on Eestis väga hea. Kuid Võrumaal ja Põlvamaal töötades ja elades on ilma autota väga keeruline hakkama saada. Nüüd on autoga sõitmine tõesti minu lemmiktegevus, eriti pikad otsad. Naudin praegu kooli töölesõitu mööda vana postiteed. Kui ilus loodus, ilusad värvid, tihti meenuvad mälestused lapsepõlvest, kui me vanaema ja emaga sõitsime mööda sama teed - kõik olid noored ja elus, teeäärne kasvav mets noor ja sihvakas 50 aastat tagasi.

Uued õpetajad

Laura Almere ja Jessica– Marleen Sabre

Õp Veronika, mis on eripedagoogi töös kõige raskem?

Kõige raskem eripedagoogi töös on koostöö vanematega, kes ei mõista, et eripedagoogi soovitud või õpiabitunnid võivad nende last aidata. Lapsevanemana olen puutunud analoogse olukorraga, kus minu laps vajab eripedagoogilist abi. Koostöös eripedagoogiga saime probleemi jagu, mis nõudis minult kui lapsevanemalt väga suurt pühendumist ja kannatust lapse õpetamisel (lugemine, kirjalikud tööd).

Mis valmistab Teie töös rõõmu? Mis eraelus?

Kõige suuremat rõõmu valmistab õpilase areng, motivatsiooni tõus ja eduelamus, olgu need kasvõi tibusammud, mida õpilane teeb, on see siiski areng. Eraelus on minu õnn ja rõõm minu pere, sõbrad ja hobid.

Kuidas eripedagoog lõõgastub?

Kuna õpin veel ülikoolis, siis seda lõõgastumist on suhteliselt vähe. Aga muidu käin teatrites, jalutan looduses, loen raamatuid (huvitun nii meditsiinist, psühholoogiast kui ka õigusalasest kirjandusest).

Liisi, kas esmane ettekujutus abiõpetaja tööst vastab tegelikkusele?

Jah, saan öelda, et minu esmane ettekujutus abiõpetaja tööst vastab tegelikkusele. Abiõpetajana olen eelkõige abiks nendele õpilastele, kes vajavad rohkem tähelepanu, tuge ja julgustamist, et õppetööga ilusti hakkama saada. Minu tööpäevad abiõpetajana on vaheldusrikkad, huvitavad ja arendavad.

Mis on teie töös kõige raskem? Mis teeb rõõmu?

Rõõmu teeb meie tore koolipere – head kolleegid ja armsad õpilased.

Rõõmu teeb, kui õpilane tuleb tundi hea tujuga ja on valmis pingutama, et õppetükid selgeks saaksid. Sealjuures on mul alati hea meel, kui õpilane julgeb küsida, kui millestki aru ei saa ega karda õigeid lahendusi otsides eksida. Raske on siis, kui õpilasel on raske – olgu põhjuseks tüli sõbraga või esmapilgul lootusetuna näiv matemaatika ülesanne. Sellistel hetkedel tuleb leida õige viis, kuidas tunniga edasi minna ja õppimisrõõm tagasi tuua.

Kas päkapikud ka juba käivad?

Jah, päkapikud on uskumatult tublid - olgu väljas käre pakane, suur tuisk või kõrged hanged, igal hommikul on meie pere sussi sees väikene üllatus.

Annabel, kui Te ei õpetaks kehalist kasvatust, mis ainet Te siis tahaksite lastele õpetada?

Mulle meeldib väga matemaatika ja arvutamine ning seega tahaksin õpetada matemaatikat, kui ma ei õpetaks kehalist kasvatust.

Kas vahel kahetsete ka, et selle töö vastu võtsite?

Otseselt ei ole kordagi kahetsenud (ikkagi 2. aasta alles), aga ausaks jäädes ei ole palju puudu jäänud mõnikord, kui kaasa ei tehta ja tegeletakse kõrvaliste tegevustega.

Kas on ka mingit vahet tüdrukute ja poiste tundide läbiviimises ja mis?

Tüdrukud ja poisid on enamasti koos tundides. Ainult vanemates klassides on poisid ja tüdrukud eraldi. Tüdrukud on kuulekamad ja teevad ilusti korralkult ja aktiivselt kaasa. Poisid teevad rohkem lollusi ja neid peab pidevalt korralt kutsuma. Õpetajana pean poiste tundides igasugusteks ootamatusteks ja üllatusteks valmis olema ning iial ei tea, mis nad jälle välja mõelnud on.

Mis on Teie suurim jõulusoov?

Minu suurim jõulusoov on rahu ja et kõik leiaksid aega oma lähedaste jaoks ning veedaksid toredat aega koos ühiseid tegevusi tehes.

Laura Almere ja Jessica– Marleen Sabre

Helen, millise klassi ajaloo õppematerjale meeldib Teile kõige rohkem anda ja miks?

Igas klassis, nagu ajalooos tervikuna, on kõigi jaoks põnevamaid ja vähem meeldivaid teemasid. Olles ise spetsialiseerunud Eesti- ja lähiajaloole, meeldib mulle kõige rohkem rääkida teemadest, mis puudutavad Eesti ajalugu. Eesti ajaloo õppimine ja tundmine on kõigi eestlaste jaoks väga oluline. Seeläbi mõistame kui eriline ja ainulaadne rahvas me oleme ja miks me peame enda riiki, kultuuri ja keelt hoidma ning kaitsma.

Miks Te tulite meie kooli õpetajaks?

Kuna haridusteed on mulle alati korda läinud, siis soovisin end proovile panna õpetajaametis.

tis, et näha haridussüsteemi toimimist ka läbi selle rolli. Mis saaks olla parem koht alustamiseks, kui väike armas kodukandi maakool, kus olen isegi õppinud.

Milline õpilane olite ise põhikoolis?

Sellele küsimusele vastaksin nagu kuninganna Elizabeth II: „*Recollections may vary*“ ehk „mälestused võivad olla erinevad“. Ise mäletan ennast kui korralikku ja tubli õpilast, aga mõnel õpetajal ja koolikaaslasel võivad olla veidi teistsugused mälestused.

Kas lemmikaineks oli ajalugu?

Ajalugu on mind alati huvitanud, kuid põhikoolis ja gümnaasiumis olin keskendunud rohkem reaaliainetele. Ülikooliski läksin esmalt õppima hoopis informaatikat. Kui mõistsin, et see eriala mulle siiski südamelähedane ei ole, läksin õppima ajalugu ja olen selle valikuga väga rahul.

Kuidas minust sai maailmameister

Kõik algas kaks või kolm aastat tagasi, kui ma alustasin vibulaskmisega. Minu esimesed võistlused olid kuskil metsas. Alguses ei läinud mul kuigi hästi, sain ainult kolmanda ja neljanda kohti. Siis ma hakkasin rohkem trennis käima, treenima ja sain paremaks. Tänu pidevale treenimisele tulid juba varsti esikohad ja sain ka Eesti meistriks.

Ühel päeval küsis mu treener, kas ma tahaksin minna maailmameistrivõistlustele. Põnevuse pärast olin ikka nõus proovima, kogemus on ju igatahes tore.

Võistlema pääsemiseks oli vaja korraldajale saata oma saavutatud tulemused.

Kui aus olla, siis ega ma alguses võistlustele pääsenudki, aga koroonatuli mulle appi ja tolle aastal jäi võistlus ära. Sel suvel aga võistlus toimus ja sain niiõelda reaalt võistlustele.

Suvel harjutasin päris palju. Võistlustele minnes oli natuke ikka hirm ka. Võistluste ametlik keel oli inglise keel, tuli sellega ka hakkama saada. Üldiselt läks võistlustel päris hästi. Võistlus kestis viis päeva. Üks päev läks natuke metsa ka, aga teistel päevadel sain head tulemused kirja. Nõnda saingi maailmameistriks.

Rihard Rammul

Lapsesuu ei valeta

Melani Telling, Lisandra Soo, Liisa Vagula

Uurisime 1. klassi käest, mis neile koolis meeldib, milline on päkapikk ja mida nad jõuluvanalt saada soovivad. Lisaks sellele küsisid nad 1. klassi juhatajalt, kuidas ta oma hoolaluseid iseloomustab.

Kristelile meeldib joonistamine ja

meisterdamine. Ta lemmiktund on kunst. Laulda Kristelile ei meeldi. Jõuluvanale kirja pole veel kirjutanud, aga temalt tahaks Kristel meigiasju. Ta arvab, et päkapikud on nii nagu ikka—kannavad päkapiku riideid.

Õpetaja Sigrid: „Kristel on meie klassi kunstnik. Tema tööd on alati väga püüdlikult tehtud. Kristelile meeldivad koolis kunsti tunnid. Kristelile ei meeldi, kui sõbrad tülitsevad.“

Clara Lunale meeldib koolis aega veeta sõpradega. Ta lemmiktund on kunst. Kui Clara saaks midagi midagi muuta, tahaks ta, et keegi ei saaks haiget. Ta tahaks jõuluvanalt saada raamatut. Clara päkapikk käib õõsel, ta nimi on Tõnu ja ta kannab punaseid riideid.

Õpetaja Sigrid: „Clara Luna on väga sõbralik ja abivalmis tüdruk, kes oskab väga hästi rääkida inglise keelt. Peale selle on ta klassi parim arvutaja.“

Jasminile meeldib üle kõige koolis sõpradega mängida. Ta lemmikud tunnid on kunst ja vahetund, aga ei meeldi rütmika. Ta tahaks, et koolis üldse rütmika tundi ei olekski. Jõuluvanalt tahaks ta uusi moodsaid riideid. Jasmin arvab, et päkapikud on mütsi ja saabastega väikesed olendid.

Õpetaja Sigrid: „Jasmin on sõbralik tüdruk, kes on nõus kõiki abivajajaid aitama. Jasminil läheb lugemine iga päevaga järjest paremini. Jasminile ei meeldi, kui koolis kakeldakse.“

Ka **Sandrale** meeldib koolitundidest kõige rohkem kunst, kuid vastukarva käib kehaline kasvatus. Kui ta saaks midagi muuta, siis teeks ta kooli kümme klassi. Jõuludeks sooviks ta Barbie nukku. Päkapikud on nagu väikesed jõuluvanad, aga neil pole habet.

Õpetaja Sigrid: „Sandra Helstein on meie klassi kõige tublim lugeja. Ta loeb peaaegu vigadeta ka teksti, mida ta esimest korda näeb! Sandrale meeldib koolis, talle ei meeldi, kui lapsed teiste laste asju võtavad.“

Tuulile meeldib olla koolis sugulase Lisandra. Ta lemmikud tunnid on matemaatika, kunst ja kehaline kasvatus. Jõuluvanalt sooviks Tuuli saada kunstiks vildikaid. Tuuli arvab, et päkapikud on nähtamatud ja väikesed.

Õpetaja Sigrid: „Tuuli teeb kõike hästi: loeb, arvutab, kirjutab ja joonistab. Tuuli on väga heatahtlik tüdruk. Makaronid koos hakklihaga on tema lemmiksöök.“

Sandrale meeldib olla koolis sõbranna Tuuliga. Talle meeldib õpetaja Sigridiga kunstitud. Ta tahaks, et muusikaõpetaja oleks leebem. Jõuluvanale ta kirja pole kirjutanud, aga ta sooviks uut venda. Sandra arvab, et päkapikud on imetillukesed, päkapikumuksi ja pruunide juustega mehikesed.

Õpetaja Sigrid: „Sandra Sirelpuu on elavaloomuline ja tore tüdruk, kes on kiire jooksja ja tubli kehalises kasvatuses. Sandrale ei meeldi, kui keegi

võtab temaga tööõpetuses sama värvi paberi ja tema pealt maha vaatab.“

Ronjale meeldib koolis kunstitud ja sõbrannade Jasmini ja Sandra (S) mängida. Talle meeldib vahetunnis kulli mängida. Ronja tahaks, et õpetajad oleksid leebemad ja ei pahan-daks. Jõuluvanalt sooviks Ronja endale suurt hobust, kelle tooksid kohale väikesed punase mütsiga päkapikud.

Õpetaja Sigrid: „Ronja on meie klassi rõõmsameelne tule-säde, keda jagub kõikjale. Ronjal on klassi kõige ilusam käekiri. Ronjale meeldib meie kooli direktor ja joonistamise tunnid. Ronjale ei meeldi, et Clara kostist näpati raha ära.“

Haraldile meeldib kehalise-kasvatuse tund ja sõprade Mattiastega aega veeta. Talle ei meeldi väga laulda. Kui ta saaks midagi muuta, siis sooviks ta, et kehalise tunnis saaks istuda. Jõuludeks tahaks ta elektri ATV -d saada. Päkapikke ta näinud pole, sest nad on nähtamatud.

Õpetaja Sigrid: „Harald on tubli poiss. Kes teab palju loo-dusest. Haraldile meeldib kord ja kui tüdrukud klassis ülemee-likuks lähevad, kutsub ta neid korrale. Haraldile ei meeldi, kui suured poisid teda tõsta-vad.“

Heleani lemmiktund on kunst. Ebameeldivaim on aga eesti keel. Talle kool väga ei meeldi, Helean sooviks, et tunni ajal saaks magada. Jõuluvanalt sooviks ta tahvelarvutit. Ta arvab, et päkapikud on nagu päkapikud ikka, punase mütsi-ga.

Õpetaja Sigrid: „Helean on vahva rõõmsameelne tüdruk, kellel on lai silmaring. Helean on väga musikaalne, ta õpib muusikakoolis klassikalist ki-tarri. Heleanile meeldivad koo-lis algklasside poolel uued dii-vanid.“

Vestlused vanade tuttavatega

Tädi Sirje, mitu aastat oled sa siin lappi keerutanud?

Kolmteist äkki vä?!

Missugune klass sind üllatab kõige meeldivamini ja kuhu ei tahaks üldse minna?

Ei, ebameeldivaid klasse pole.

Mis on olnud kõige meeldejäädavam asi, mis on koristades või kooli peal olles juhtunud?

Kõik on omaette huvitavad asjad, aga kunagi tahtis kolmas klass väga ise oma klassi koristada.

Mis sa jõuludeks saada tahad?

Tervist.

Milliste õpilastega sa suhtled koolis kõige rohkem?

Suurte poole lastega.

Millega sa vabal ajal tegeled?

Vahepeal loen raamatuid, uisutan talvel, sõidan jalgrattaga ja suvel rulluisutan.

Mis on kõige raskem koristustöö koolis?

Poiste WC.

Mida sa arvad sellest, et Raimond 8.klassis jätab hiirtele süüa?

Ühest küljest ei ole see klassiruumides sobilik, aga teisest küljest on hea, et ta loomade eest hoolitseb.

Milliseid tunde oled sa pealt kuulnud ja kui oled, siis kas oled ka midagi põnevat kuulnud?

Sihilikult ei ole, aga mööda minnes olen midagi ikka kuulnud. Karjumist pole väga kuulnud.

Kumb pool on puhtam, kas väikeste või suurte?

Suurte ikka.

Melani Telling ja Liisa Vagula

Jutuajamine raamatukogus

Mai, mis on sulle meelde jäänud just lõppenud raamatukogude aastast? Koostöö val-laraamatukoguga. Oleme tore-daid üritusi korraldanud ja hea meel on laste üle, kes laenu-tavad raamatuid. Ma loodan, et raamatud jäävad ja ei kao kuhugi.

Mis raamat sulle meeldib ja millist sa ei loekski? Mulle meeldivad muinasjuturaamatud. Elu ongi muinasjutt. Mulle meeldivad seebikad, kus peate-gelane on minuga sama vana. Ma loen hea meelega klassikute teoseid. Ma leian igast raamatust midagi põnevat.

Palju on raamatuid siin kooli raamatukogus? Siin on umbes üle 3500 raamatu ja neid tuleb aina juurde.

Kes on sinu lemmik kirjanik? Selle ei ole võimalik vastata.

Kas sa oled saanud uusi raamatuid. Kas sa oskad neist mõnda soovitada?

Ma valin raamatud rahvaraamatu poest ja toon rattaga kooli. Ma soovitan lugeda „Lydiat“, mille autor on Kätlin Kaldmaa, Fred Jüssi raamatut „Olemise mõnu“ ja Maria Teiverlauri raamatut „Minu kodumaa“.

Kui sa peaksid ise raamatu kirjutama, kellest või millest see räägiks?

Ma kirjutaksin raamatu oma suguvõsast. Selle nimi oleks „Minu pere lugu“.

Kas sul on mingi raamat, mida sa oled juba mitu korda lugend? Ma olen mitu korda lugend „Kõrboja peremeest“.

Mis raamatut sa pole lugend, aga tahaksid? Aeg on selline, et RVLi kaudu saab raamatuid tellida.

Mis raamatut sa viimati lugesid? Ma lugesin viimati Anu Raua raamatut, „Kuue ruuduga aken“. Soovitan kindlasti lugeda.

Kui suurt rolli mängib sinu elus jalgrattas?

Liigun kogu aeg oma rattaga külas ringi, kuid kui lumi maas on, siis ma panen kohe ratta kuuri. Ratas on mu hea kaaslane ja parim sõber.

Rainis Kirss

Tekst Marleen Tverdohle, fotod Piret Rammul

21.novembril käis 7. klass õppereisil Viljandimaal Uuealle talumetsas ja õpiõues. Kui me bussiga kohale jõudsime, ootas meid üks mees, kes oli meile juhendaja. Alguses andis ta meile igähele kasti, mille võtsime metsa kaasa. Keset metsa panime kastid maha ja alustasime tegevustega, et sooja saada.

Esimesena panime kokku väikese päikesepaneeli, mille abil saab elektrit toota ja akut laadi-

da. Peale seda jätsime me asjad maha, juhendaja andis meile kätte erinevaid tööriistu, mida saab metsas kasutada, ja kõndisime edasi. Metsa ääres märkasime puude otsas kaameraid, mis olid loomade jälgimiseks üles pandud, ja meie juht näitas, kuidas kaamera akut vahetada. Edasi viis meid tee okstest ehitatud maja ja väike pesa juurde. Saime seal erinevaid tööriistu katsetada.

Nägime erineva vanuse ja koostisega metsa ning metsaga seotud pärandkultuuri objekte – piirikivi, ajaloolist metsakraavi ja talukohta, meile räägiti kohaga seotud lugusid, mängisime erinevaid metsamänge, uudistasime, kuidas rajakaameratega jäädvustada metsaelanikke ning rääkisime keskkonnahoiust, jätkusuutlikkusest ja looduskaitsest.

Õppereis Tartusse

5. klassi õpilaste Keitiliisi, Grete– Liisi, Oskari ja Kristo kirjatükkidest noppis meeleolukamad killud välja ja seadis loetavasse keelde õpetaja Aime.

Viiendikud ja kuuendikud käisid 5. detsembril õppe- ja lõbureisil Tartus.

Esimene peatus oli Raekoja platsil, kus kõigi tähelepanu köitis karussell, millega poisid lustisõitu tegid, seejärel uudistasime linnaruumi toodud kanu. Muidugi ei jäänud meil märkamata võimas jõulupuu.

Jõulumelust mõtted elevil, suundusime Tartu tähetorni. Te-

gime erievaide katseid, saime teada, kuidas tekib päikese- ja kuuvarjutus ning miks kosmoses pole päikesevalgust. Kosmoses pole valgust, sest seal pole midagi, mis peegeldaks valgust. Saime teada ka, et salapärasest musta auku pole üldse olemas. Peale selle õnnestus meil läbi teha tähetorni tuletõrjeõppus.

Rohkete teadmistega päikese-

süsteemist ja galaktikast varustatuna suundusime batuudikeskusesse. Seal said kõik oma isu täis hüpata, kulli mängida ja saltosid visata.

Ükski reis pole täiuslik, kui ei saa käia poes. Külastasime toidupoodi, et kogu raha viimse sendini ära raisata ja pikast möl-lamisest väsinud kehale pisut kütust osta.

Esmaspäevane laadamelu

Pühademeeleolu ei saa meie koolis õiget hoogu sisse enne, kui pole toimunud jõululaata. Laat on kogu koolipere hulgas oodatuim sündmus, tekitab elevust nii müüjates kui ostjates.

Mis siis kaubaks läks? Kõige rohkem pakkusid ostjatele huvi siiski erinevad küpsetised. Müügiedu sõltus suuresti sellest, kui ahvatlevalt kaupmees oma kaupa oskas reklaamida ja pakkuda.

Maiustuste kõrval läksid hästi kaubaks ka käsitöötooted. Pikad järjekorrad tekkisid õnnelooi pakkuvate lettide ette.

Laada korralduses oli tänavu väike muudatus. Kui varasemalt sai kaubelda vahetundide ajal, siis sel aastal toimus müügitegevus tervelt 45 minutit järjest. Õnneks oli asjatu ka kartus, et lapsed loobuvad lõunasöögist – pärast maiustuste manustamist oli kõigil isu tõelise soolase toidu järele.

7. detsembril käisid 3. ja 4. klassi õpilased ERMis ja said osa sealsest jõuluprogrammist.

Esmalt oli lastel võimalik kujundada puidust jõluehe, kuhu sai peale põletada meelepärase mustri. Pärast seda kogunesime valgusesaali, kus võis näha väga erinevaid looduslikust materjalist eesti naiste disainitud lühtreid. Selles saalis kuulasime ühte jõlumuinast.

Lõpuks saime põhjaliku ülevaate, kuidas jõulusid on aegade jooksul Eestimaal tähistatud. Jõulud pole eestlaste jaoks olnud kristlik püha, vaid jõuludega tähistati talvist pööripäeva ja valguse võitu pimeduse üle. Meile näidati vanade eestlaste elamuid ja nende sisustust kaugest muinasajast kuni nõukogude ajani välja.

Jõuluprogrammi abil saime palju uusi teadmisi eesti rahva kommetest ja elust-olust.

ERMi joonistusvõistlus

7. detsembril toimus Eesti Rahva Muuseumis joonistusvõistlus teemal „Valguses ja varjus“.

Võistluselt võttis osa 163 õpilast 36 koolist üle Eesimaa. Nad olid jagatud 4 kategooriasse klasside järgi: 1-3kl, 4-6kl, 7-9kl, 10-12kl.

Krootuse koolist võtsid võistlusest osa 5. klassist Grete-Liis ja Gerttu, 7. klassist Jessica- Marleen ning 9. klassist Iti Triin.

Õpilased võisid kaasa võtta meelepärased kunstitarbed, aga paberi ERM-i templiga ja joonistusaluse sai muuseumi poolt.

Võistlejatele anti võimalus vabalt 45 minutit erinevaid näitusi uurida ning inspiratsiooni ja materjali joonistuse jaoks koguda. Kell 11.00 hakkas pihta võistlus, mis kestis kella 14-ni. Ka selle aja vältel oli võimalus

muuseumis ringi käia ja valida endale joonistamiseks meelepärane koht.

Kui aeg oli täis tiksunud, riputati pildid kõigile vaatamiseks üles. Ürituse lõpetuseks kostsid korraldajad paar lauset ning edasi asuti tordi ja morsi kallale ning peagi ka tagasi oma koolidesse.

Jessica- Marleen Sabre

Piparkoogikrõbin

Jõulumees

Jõuluvana, kingimees,
avan ukse sinu ees.
Küll on põnev! Küll on kena!
Küsimusi küsib tema:
„Palju lapsi on teil peres?
Kellele saan öelda tere?“

Üksinda siin olen mina –
salmid selged ammu juba.

Kirsti Adoson

Jõuluvana tuli

Köögis toidu lõhna on,
ootan sind ma ammu juba.
Piparkoogid valmis on,
seisan, ootan keset tuba.

Kingitusi tuba täis.
Huvitav, kes meil siin käis?
Kingitusi tahan näha,
selleks on mul issi luba.

Liisa Uutmann

Jõuluvana tuleb

Taevast sajab valget lund,
punakuub pühib silmist und.
Põhja-põdrad teele läheks,
aga taat veel mütsi tõmbab pähe.
Saan liugleb lõpuks lume sees
ja saanis istub jõulumees.
Tal palju kingitusi kaasas,
neist minagi võin mõne saada.

Liisandra Almere

Jõuluäpardus

Jõuluvanal meelest läks
kingitused lastel viia.
Lastel olid muretunnid,
isad-emad õnnetud.

Aga öösel juhtus ime,
siis kui õues oli pime:
jõuluvana kingid viskas
korstnast alla kaminasse.

Hommikul kui lastepere
kuuse alla kogunes.
Nägid kingipakke, kohe
äpardus neil ununes.

Annabel Arro

Jõuluõhtu eel

Puude varjud valgel lumel,
teed valgustavad jõulutuled.
Kahanevad soojakraadid,
rada teevad lumesaanid.

Liginevad tuisutuuled.
Jõulud kohal – kas sa kuuled?
Läbi tihke pilvesõela
süütab keegi Põhjanaela.

Melani Telling

Talvekülm

Lumi on katnud kõik metsad ja
maa,
nüüd ainult külmemaks minna saab.
Jahedaks muutub minu tuba,
mütsita õue mind ema ei luba.

Külmad on käed ja külmad ka var-
bad,
püsti tõusevad kehal kõik karvad.
Pakasepoisi eest jooksmata pean ruttu
külma käest peitu soojasse tuppa.

Lumi, miks katad sa metsad ja maa?
Kas ilma lumeta sa olla ei saa?
Ah, kuidas ihkab mu jäätunud süda,
et uksele koputaks uus suvi

Marjanika Tsibo

Jõulutänu

Tere-tere, jõulukene,
meile tõid sa kingikesi,
sõbrale ja naabrile,
emale ja isale.

Ema oli väga rõõmus,
kui ta uusi sokke nägi.
Vanaisa juba põõnas,
väikest uinakut ta tegi.
Aga jõulutaat akna taga
rahus oma küpsist nosis.

Lisette Arro